

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (XLIV)

6. Discreditarea vechii rezistențe pentru a o proscrie pe cea nouă

6.1. Legile împotriva anticorpilor ne cenzurează trecutul



În segmentul 1 am observat tele-colonizarea cu evrei - desant lansat în numele „restituirii” cetățeniei (urmașilor celor ce au cedat-o benevol, după ce au obținut-o ilegal sau forțat). Cine s-ar opune re-plantării evreilor la noi ar fi tratat penal, ca „antisemit” - dindu-se conotația adecvată termenului.

În segmentul 2 am expus o a doua lovitură: împiedicarea procesului comunismului și protejarea evreilor care au făcut „alia” după ce au participat la genocidul anti-romănesc (din motive ideologice sau resentimentare). Cine contestă impunitatea evreilor comuniști criminali poate fi tratat (penal) ca „antisemit” - alegându-se conotația convenabilă a termenului.

În sementul 3 am tratat distrugerea postdecembristă, prin privatizarea „revoluției”. Cine semnalează participarea unor evrei (cu diverse cetățenii și nume acoperitoare) la marele jaf al tranziției criminale poate fi reprimat (penal) ca „antisemit” - potrivit-se (la nevoi) conotația termenului.

În segmentul 4 am văzut că industria holocaustului duidea, obținând pensii foarte speciale (chiar și pentru responsabili comuniști ce și-au pierdut privilegiile de ilegaliști în 1990). Cine semnalează anormalitatea acestor plăți, decise ocult de falșii reprezentanți ai românilor, poate fi dezamorsat (penal)- ca „antisemit” - invocându-se conotația de rigoare.

În segmentul 5 am urmărit refacerea averilor acumulate până în 1940 (prin parazitizarea care a însoțit invazia dintre 1800 și 1940), pe baza unui „restituire în integrum” dezastruos - sinucide-re economică la care nimic nu ne obliga. Cine semnalează nefirescul spoliei patrimoniuului național poate fi neutralizat (penal) ca „antisemit”-reglând acuzator conotația .

Pe parcurs, am semnalat ciupeli din avuția noastră colectivă, cum ar fi cheltuielile nejustificabile de întreținere a funcționarilor unei comunități reduse la câteva mii de oameni, a memoriei, cimitirelor, sinagogilor evreiești etc. Orice împotrivire puțin fi contracarată, denunțind-o ca „antisemitism”.

Sînt deja lovituri grave, pe care ar trebui să le combată anticorpii naționali, dacă nu ar fi corodați cultural și intimidați/ paralizați de legi opresive.

Vom vedea în acest segment că se poate încă și mai rău. Pentru ca nici să nu ne mai gîndim să opunem rezistență, ne este castrat trecutul, înființindu-se un Minister al Adevărului Filosemit (ca în „1984” al lui Orwell).

Pe baza tertipurilor semantice s-a normat că ocupații/ colonizații /parazitații /jefuiții /dominații români nu aveau/au voie să-și înfrunte/ deteste cotropitorii - dacă aceștia erau/ sînt evrei.

Ceea ce arată (prin efecte și mecanisme observabile) că nu sîntem suverani (dacă am fost vreodată), noii noștri parteneri „strategici” impunându-ne o agendă sfidător filosemită (a se vedea ambasadorii pe care îi trimis aici cei ce boicotează rezoluțiile ONU de condamnare a spoliei, umilirii și decimării palestinienilor...). Sîntem sub o tiranie atent dozată, încît să nu mai provoace rezistență, dar care a ajuns progresiv la faza fațșii.

Am trecut succint în revistă (în capitolul 3.2 și în încheierea segmentului 5) situația reprimării -potențialei împotriviri față de cotropirea evreiască, folosind legislația de combatere a antisemitismului (și nu mai pun ghilimele, din motivele explicate anterior). Am arătat că seria legilor: OUG31/2002, L107/2006 (și D459/2007), L217/2015 și L157/2018 este:

- **anti-constituțională** (și nu spun doar „ne-constituțională”, pentru că libertatea de conștiință, de informare, de exprimare, de asociere, nu sînt „drepturi” acordate de Constituție (în art. 1.3, 20, 23.1, 29, 30, 31, 40, 53) ci sînt condiții constitutive pentru o persoană plenară, pe care Constituția doar le consfințește - neputînd altfel prezuma acordul/ semnătura implicită a cetățenilor.

- **o trădare a intereselor naționale** (ceea ce încalcă spiritul suveranist al Constituției și art 33.2/3), o irosire / batjocorire a strădaniilor înaintașilor noștri (care și-au apărât cum au putut neamul).

- **o încălcare a principiului echității** (art. 4, 6.2, 16.1 din Constituție), prin favorizarea unei minorități etnice

- **o sursă (un instrument) de injustiție, corupție și presiune**, oferind (prin formulări premeditat ambigui) posibilități de interpretare/ invocare arbitrară/ abuzivă/ tendențioasă.

- **o circularitate/ viciozitate logică**: protejarea intereselor evreiești prin aceste „legi” dovedind excesul de influență/ putere... a cărei denunțare poate fi incriminată - tot pe baza lor - ca „antisemitism”.

Aș putea analiza minuțios ne-legiurile denunțate, ilustrînd răcilele de mai sus, dar mă rezum la cîteva sublinieri, în extrase grăitoare:

LEGE nr. 107 din 27 aprilie 2006 pentru aprobarea **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2002**

„1.c) *[] prin persoană vinovată de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii se înțelege orice persoană condamnată definitiv de către o instanță judecătorească română sau străină, printr-o hotărâre recunoscută potrivit legii, pentru una sau mai multe infracțiuni contra păcii și omenirii*” [Trimitere în brațele încă nerezețate ale Tribunalul Poporului și exploatare execrabilă a împiedicării Nurembergului comunismului: măcelărirea noastră nu a existat... pentru că nu a fost atestată de forțele ce ne-au învins].

„La articolul 2 *[] d) prin holocaust se înțelege persecuția sistematică sprijinită de stat și anihilarea evreilor europeni de către Germania nazistă, precum și de aliații și colaboratorii săi din perioada 1933-1945*”. [Aici nu se mai cere o instanță internațională... căci nici una nu ne-a condamnat pentru holocaust; de aceea se operează acum o criminalizare ad-hoc, ilegalită și retroactivă - inadmisibilă în drept].

„Art. 3. - (1) *Constituirea unei organizații cu caracter fascist, rasist sau xenofob se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi*”. [Marca dominației și terorii e pedeapsa pentru că te opui stăpînilor].

„Art. 5. - *Promovarea cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unei infracțiuni contra păcii și omenirii sau promovarea ideologiei fasciste, rasiste ori xenofobe, prin propagandă, săvârșită prin orice mijloace, în public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea unor drepturi*.” [Amețeală neverosimilă juridic, ghiveci de unde „luminile judecătorilor” pot înfiera criminalizarea... promovării cultului (prin care se înțelege ce vrei) persoanelor declarate azi (de cine are nevoi specifice) ca fasciste, rasiste sau xenofobe].

„Art. 6. - *Negarea în public a holocaustului ori a efectelor acestuia constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi*” [Iată delictul suprem de gîndire /opinie - în registru filosemit;

căci nu se poate repera în legislație vreo restrîngere analogă a libertății de conștiință. Despre orice altceva ai voie, firesc, să spui ce crezi].

LEGE nr. 217 din 23 iulie 2015

„3. La articolul 2, literele a) - c) se modifică și vor avea următorul cuprins: «a) prin organizație cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob se înțelege orice grup format din trei sau mai multe persoane [Doi care discută și al treilea care-i spionează?] *care își desfășoară activitatea temporar* [Cîte minute ajung?] *sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinelor fasciste* [Și fără legatura cu evreii?], *legionare* [Dar cultul muncii, al meritului, al onoarei, al jertfei, al patriotismului?], *rasiste sau xenofobe* [Orice opoziție la colonialism?], *precum ura și violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase și inferioritatea altora, antisemitismul* [Adică? Se lasă loc pentru meșteșugiri ulterioare... care să te împiedice să negi superioritatea poporului ales], *incitarea la xenofobie, recurgerea la violență pentru schimbarea ordinii constituționale sau a instituțiilor democratice* [Ce caută problema asta aici - ca și cum răsturnarea ordinii ar lovi pe evrei... deci ar fi vorba de un stat uzurpat de agenții lor?], *naționalismul extremist*” [Ca să nu fie „extremist” naționalismul ar trebui să rămînă neputincios?]

„4. *[] e) prin holocaust pe teritoriul României se înțelege* [De către cine? Au devenit cei din Comisia Wiesel - și complicitii lor din administrația satelizată - sursa supremă a dreptului/ adevărului în România ?] *persecuția sistematică și anihilarea evreilor și a rromilor, sprijinită de autoritățile și instituțiile statului român în teritoriile administrate de acestea în perioada 1940-1944* [Despre exterminarea românilor după 1944 nu se spune nici pîs - prioritate normativă pe care o puteau avea doar legiuitorii din Tel Aviv]; *f) prin Mișcarea Legionară se înțelege o organizație fascistă din România* [A existat așa ceva?] *care a activat în perioada 1927-1941 sub denumirile de «Legiunea Arhanghelului Mihail», «Garda de Fier» și «Partidul Toul pentru Țară»*.” [Se criminalizează acum, retroactiv, anti-juridic, antisemitismul legionarilor, ca să poată fi reprimată simpatia arătată lui /lor, ceea ce ar denota neavenite tendințe suveraniste...]

„7. „Art. 6. - (1) *Negarea, contestarea, aprobarea, justificarea* [Să nu îndrăznești să explici, ca să nu pară că aprobi sau justifici...] *sau minimalizarea în mod evident, prin orice mijloace, în public, a holocaustului ori a efectelor acestuia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă* [Și dacă cel eliberat după ispășirea „crimei” crede și mai departe la fel, raportîndu-se la surse de informare puse la index, va fi închis iar, la nesfîrșit, pe viață? Antisemitismul continuat e mai grav decît omorul odios/în masă?]. (2) *Negarea, contestarea, aprobarea, justificarea sau minimalizarea în mod evident* [De exemplu, semnalînd absența dovezilor care au dus la estimările decontabile tip Wiesel?], *prin orice mijloace, în public, a genocidului, a crimelor contra umanității și a crimelor de război, astfel cum sunt definite în dreptul internațional, în Statutul Curții Penale Internaționale* *[] sau a oricărui altui tribunal penal internațional înființat prin instrumente internaționale relevante și a căror competență este recunoscută de statul român, ori a efectelor acestora, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă*. [Dar nu există o sentință internațională contra unor organizații/ instituții românești, care să poată fi negată /contestată/ minimalizată]. (3) *Săvârșirea faptelor prevăzute la alin. (1) și*

(2) prin intermediul unui sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani”. [Băieți practici - reprimă în funcție de eficacitatea contra-propagandei, nu de conținutul ei !].

„Art. 12. - *Se interzice ridicarea sau menținerea în locuri publice, cu excepția muzeelor, a unor statui, grupuri statuare, plăci comemorative, referitoare la persoanele vinovate de săvârșirea infracțiunilor de genocid contra umanității și de crime de război*”. „9. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:«Art. 13. - (1) *Se interzice acordarea numerelor persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război unor străzi, bulevarde, scuaruri, piețe, parcuri sau altor locuri publice*”. „(2) *Se interzice, de asemenea, acordarea numerelor persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război unor organizații, cu sau fără personalitate juridică*” *[]*. [Dărîmarea statuiilor înaintașilor și proscrierea numerelor respective nu au alt scop decît domesticirea urmașilor lor, adică a noastră. Iar paralizarea comemorării victimelor comunismului, pentru că ar fi păcătit antisemit (chiar dacă nu au fost nicicînd condamnate pentru asta) - folosește celor ce împiedică procesul genocidului comunist].

Sper că nu sînt necesare alte comentarii. E clar cine sînt cei care reînstalează călușul în conștiința românilor, relegitimăză Tribunalul Poporului și criminalizează retroactiv mișcarea legionară - declarată falsificator fascist. **Dar mișcarea aceasta e numai un pretext, pentru a paraliza eventuala opoziție față de actuala cotropire a României.** Ținta majoră a acestor legi nu e fantoma legionarismului sau statuia celui care l-a anihilat (Ion Antonescu), ci este împiedicarea „antisemitismului” potențial/ stînjenitor, al celor vii, operată mai direct/ temeinic prin:

LEGE nr. 157 din 2 iulie 2018

„Articolul 2. În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: a) *prin antisemitism se înțelege atât percepția referitoare la evrei exprimată ca ură împotriva acestora, cât și manifestările verbale sau fizice, motivate de ură împotriva evreilor* [Aparent, împotrivirea fără ură e permisă; dar cine o poate dovedi, împotriva prezumției ce pîndește aici?], *îndreptate împotriva evreilor sau ne-evreilor ori a proprietăților acestora, împotriva instituțiilor comunităților evreiești sau lăcașurilor lor de cult*; [Telul comunist - adică smulgerea, împregnată de ură „de clasă”, a proprietăților „exploataților capitaliști”, e acceptabil... dacă nu vizează evrei; atunci însă, smulgerea proprietății - și ura aferentă - devin inadmisibile. Și mizantropii trebuie să excepteze pe evrei din ură]. b) *prin organizație cu caracter antisemit se înțelege orice grup format din 3 sau mai multe persoane* [Iar... ?], *care își desfășoară activitatea temporar* [Iar...] *sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinelor antisemite*. [Definite cum va fi nevoie...]; d) *prin materiale antisemite se înțeleg: imagini, mesaje text, conținut audiovideo, precum și orice alte asemenea reprezentări, care transmit idei, concepții sau doctrine care promovează antisemitismul*”. [Orice idee (mai ales naționalistă) puțin avea un potențial antisemit implicit - recunoaștem aici marca reluării cenzurii post 1944...].

„Articolul 4. Distribuirea sau punerea la dispoziția publicului, prin orice mijloace, de materiale antisemite constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani”. [Cine mai riscă să li se împotrivescă?].



Gravură din **Le Monde illustré** reprezentând o persecuție militară împotriva evreilor la Iași, în 1876. Persecuție care n-a avut loc niciodată

„(1) *Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi inițierea sau constituirea unei organizații cu caracter antisemit, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de organizații*”. [A organiza un grup (o acțiune) de apărare împotriva unui atac evreiesc este strict interzis în România (și nu numai aici)... Restul e democrație și suveranitate...].

Este evident caracterul represiv și scopul de intimidare a celor care ar putea stînjiți afacerile unor grupuri de interese evreiești. Scos înafara legii, monstrul „antisemit”/„negaționist” nu poate să-și exprime părerile, să aspire la o carieră, să aibă popularitate, să ajungă la putere, să consume, să facă sau să rămînă în istorie netrucată etc. „Antisemiții” („xenofobii” și alte devianțe anti-colonialiste) au devenit astfel o minoritate cras discriminată, peste tot unde evreei par a fi preluat friele puterii (puțin impune norme cetății).

Cum e posibil să trăim așa ceva, azi, după atîta „emancipare” și „revoluția din decembrie”? Justificarea (juridicoasă) a excepționalismului legilor respective se raportează perfid la ura irațională împotriva cuiva, detestat doar pentru că e străin/evreu ; ea invocă ca argument suprem riscul repetării holocaustului nazist, întru justificarea „vigilenței” antinaționale. E o parșivie tipică a nelegiuitorilor. Caci folositorii legilor, cînd vor primi ordin, nu se vor raporta la justificarea specială invocată la emiterea legilor, ci le folosesc întru împiedicarea oricărei rezistențe față de manevrele acaparatoare, ale oricarui grup de străini/evrei.

Cheia stratagelei de înrobire (în numele umanismului) este exploatarea labilității definiției „antisemitismului”. Cu ea se încuie sau se descuie poarta sensului; așa cum arată evreul Wittgenstein, marele filosof al limbajului, care a relevat faptul că orice termen acoperă labil (protec, multiform, ambiguu) o gamă deschisă de situații de viață; neputînd avea un sens unic, monolitic, rigid (cum cred cei ce vorbesc din dicționar...) [...], fiecare poate înțelege ce vrea (ce îi convine) prin „antisemitism”. Pentru evrei pare optimă (deși ar putea avea și consecințe nocive) o interpretare cît mai acoperitoare: orice opoziție față de interesele unui grup de evrei este „antisemitism” - fiind încadrabilă în aceeași clasă cu „negarea holocaustului”; a se vedea definiția antisemitismului elaborată recent de IHRA, care vizează interzicerea urii față de evrei (pînă cînd nu vom mai avea voie să urîm nimic... progresînd spre lumină pe calea nord-coreeană). Așa ajung „antisemiții” (reprimabili) bieții palestinieni oprimați; sau sînt denunțați strămoșii noștri, pentru că au încercat să se împotrivescă așezării evreilor peste ei. **Antisemit este cel ce nu se lasă încălecat de evrei.**

În replică, opozații remanenți față de interese evreiești se apără penibil de acuzația că ar fi minaiți de ură rasială sau patimă religioasă, **susținînd virtos că ei, nu sînt antisemiți” - ca și cum asta ar fi păcatul cel mare în această țară, nu trădarea intereselor românești.** În loc să primească dezinvolt orice etichetă, dacă prin ea se desemează faptul de a-ți apăra poporul. **Nu are nici un sens să zăbucim pentru a arăta cuiva că nu ești antisemit,** adică nu te încadrezi în vreunul din miile de sensuri posibile ale termenului [...].

Dacă acceptăm sensul promovat de vînătorii de antisemiți (orice formă de adversitate față de evrei, în orice condiții), atunci **mai toată cultura noastră reprezintă manifestarea consecvență, seculară, a antisemitismului românesc.** În acest caz, nu avem însă altă soluție, ca români/ intelectuali, decît să ne conservăm/ arătăm solidaritatea, respectul și empatia față de „antisemitismul” care înseamnă de fapt manifestarea patriotismului, implicarea cuiva în apărarea nației sale. **Nu putem abandona steagul arborat de ai noștri, în lupta contra atacurilor evreiești... pentru că e denumit, de adversari, „antisemit”.** Dimpotrivă, trebuie să-l apărăm mai ferm.

Dar ne mișcăm în mocirla „modernității” [...].Chiar cei mai vigilenți s-au lăsat deturnați de propagandă, cantonați sterili în dezbaterea despre gravitatea loviturilor date de noi evreilor între 1940 și 1944, scoasă din contextul liti-giului istoric și încadrată în ideologia/ afacerea condamnării „holocaustului”; **incapabili să mai perceapă, consultînd scrierile înaintașilor, optica firească (din interiorul posturii noastre) privind diferendul româno-evreiesc: faptul că a fost vorba de o mișcare de eliberare, după un veac de cotropire impetuoasă - de către evrei.** Cere cineva unui popor eliberat prin forță/ violență de un opresor să-și facă mea culpa pentru că i-a produs acestuia daune? S-a vorbit (și tocmăi dinspre stînga... binîșor coșer) de dreptul insurecțional la răsturnarea colonizatorilor prin luptă [...]. Atît de domesticibili am ajuns încît, în loc să ne asumăm legitimitatea acțiunilor de scuturare de o pătură parazitară, încercăm scîncit să arătăm că pagubele pe care